

Budapest, 2017. július 3.

a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (fél címe 1., ügyintéző ügyvéd: dr. Őszy Tamás) által képviselt felperes neve Szakszolgálat (felperes címe.) felperesnek - a dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtóhelyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 28. napján kelt 65.P.24.862/2016/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezései folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes szerkesztésében megjelenő ...hu internetes sajtótermékben 2016. szeptember 8-án a ... című lapban megjelentekre hivatkozással „Szörnyű részletek a nevelőotthoni erőszakról” címmel jelent meg egy írás.

Ebben arról írnak, hogy a ... megszerezte azoknak a fiataloknak a titkos vallomását, akik elmesélik, mik történtek velük a nevelőotthonban, ahol a hírek szerint játéért, édességért vagy zsebpénzért kellett nevelőket kielégíteniük az ott élő gyerekeknek. Egyikük azt mondta, hogy társa terhes lett az egyik nevelőtől, meg is szülte a gyereket. Beszéltek az érintettek pedofil hajlamú nevelőkről, akik 9-10 éves kislányokkal fajtalankodtak, és többeket megerőszakoltak.

A cikkből kattintással elérhető a ...hu hírportál szeptember 8-i „Teherbe ejtette nevelője az intézetis kislányt” című írás, míg a „hírek szerint” szövegrészre kattintva az I. rendű alperes előző napi „Szexre kényszerítettek gyerekeket egy magyar nevelőotthonban” című írása érhető el.

A felperes 2016. október 5-én juttatott el helyreigazítási kérelmet az alpereshez. Ebben annak közlését kérte helyreigazításként, hogy valótlanul állították, hogy terhes lett nevelőjétől az egyik gondozott lány. Valótlanul híresztelte az alperes, hogy a nevelőotthonban játéért, édességért vagy zsebpénzért kellett nevelőket kielégíteniük az ott élő gyerekeknek és hogy ott pedofil hajlamú nevelők dolgoznak, akik 9-10 éves kislányokkal fajtalankodtak, és többeket megerőszakoltak.

A valóságban a gyermekotthonban semmilyen szexuális zaklatást, kényszerítést nem követnek el,

szexuális zaklatás eredményeként nevelőtől nem esett egyik gondozott sem teherbe.

A kérelemnek az alperes nem tett eleget, ezért a felperes 2016. október 24-én benyújtott keresetében az I. rendű alperesnek a helyreigazítás közzétételére, és a II. rendű alperes perköltségben marasztalását kérte. Álláspontja szerint a ...hu oldalon 2016. szeptember 7-én megjelent írás médialavinát indított el. Ezen cikkhez olyan kommentek érkeztek, amelyek alapján a felperes egyértelműen beazonosíthatóvá vált. A cikkben érintett ügy valóban közügy, de arról az alperes nem a valóságnak megfelelően számolt be, mert tényként állította, hogy a ...-ban megjelentek megtörténtek. Csatolta azon helyreigazításokat, melyeket hasonló tartalmú írások miatt egyéb sajtóorgánumok közzétettek.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy a felperes személye a cikkből nem azonosítható, ezért a PK 13. számú állásfoglalásban kifejtettek szerint keresete alaptalan. Álláspontjuk szerint csak 2016. szeptember 9-én, tehát a perbeli írást követő napon jelentek meg olyan hírek, amik beazonosíthatóvá tették. A perbeli időpontban és azt megelőzően megjelent írások csak általánosságban érintették a nevelőotthonokban meglévő problémákat.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Ismertette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) bekezdését, a 343. § (3) bekezdését, valamint, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdését, a sajtó-helyreigazítási perekben alkalmazandó szempontokat rögzítő, a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalásának releváns rendelkezéseit.

Azt állapította meg, hogy a perbeli közlés általánosságban említ egy nevelőotthont, amelyet egyes kommentelők, ... nevelőotthonként azonosítottak. Ezek a hozzászólások azonban nem az alperesi írás következtében, annak tartalmi elemzésével, hanem az olvasói vélemények, tényadatok értékelésével jelentek meg, mégpedig a vitatott tartalmú cikktől függetlenül. Az I. rendű alperesi írásban nem került említésre a nevelőotthon sem, az azt működtető felperesi szervezet pedig különösen nem, így mint rá vonatkozó kijelentést nem sérelmezheti a perbeli sajtóközlést.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen az elsőfokú határozat megváltoztatását és a kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Másodlagosan indítványozta az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, illetve a II. rendű alperesnek a felmerült perköltség megfizetésére kötelezését.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem teljes körűen vette figyelembe a PK 13. számú állásfoglalást. Nem volt tekintettel az állásfoglalás azon kitételére, miszerint sajtó-helyreigazítási igényt az is érvényesíthet, akinek személye a sajtóközlemény tartalmából felismerhető, a közlés a személyére vonatkozik, a személyét érinti, még ha név szerint nem is jelölik meg. Több eseti döntésre is hivatkozott e körben.

Hangsúlyosan hivatkozott arra, hogy a ...hu internetes portálon 2016. szeptember 7-én „Szexet kértek a nagyobb zsebpénzért a magyar nevelőotthonban” címmel megjelent cikk egy médialavinát indított el, amelynek következtében egymást követően jelentek meg a sérelmezett cikkhez hasonló vagy azzal akár azonos tárgyú közlések, és ezek együttes hatásaként egyértelműen felismerhetővé vált. Indokolatlan szűkítő értelmezése a beazonosíthatóság, felismerhetőség kérdésének, ha a bíróság nem veszi figyelembe, hogy a technika mai állása mellett egy átlagolvasó könnyedén és rendkívül gyorsan több forrásból képes információhoz jutni. Mindezek alapján jelen esetben a

megjelent cikkek, közlések nem vizsgálhatóak egymástól függetlenül, elszigetelten.

Hivatkozott arra is, hogy amennyiben egy közlés kellő határozottság hiányában több személyt is érint mindegyikük önállóan érvényesíthet sajtó-helyreigazítási igényt.

Észrevételezte, hogy a felperes nem működtetője az intézmények, hanem személyében megegyezik azzal.

A kommentekkel kapcsolatosan álláspontja az volt, hogy az olvasók a cikk tartalmával és egyéb információk összekapcsolásával egyértelműen beazonosították. A beazonosításra ezért nem a cikk tartalmától függetlenül került sor.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság a téves jogi álláspontja miatt a keresetét érdemben nem vizsgálta, ami indokolhatja az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó kérelmét.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hagyja helyben és kötelezze a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére.

Előadták, hogy a perbeli cikk megjelenésének időpontjában, 2016. szeptember 8-án a médiában korábban megjelent cikkek tartalmát tekintve régebb óta téma volt a magyarországi nevelőotthonokban, illetve gyermekotthonokban elhelyezett gyermekek helyzete, több cikk számolt be gyermekek hátrányára elkövetett cselekmények gyanújáról szerte az országban.

A médiában a felperes pontos kilétére utaló információk a cikk megjelenését követően, később tűntek fel, és a sajtóban a perbeli cikk publikálásának időpontjáig megjelent, kevés rendelkezésre álló információ alapján született hírekből sem a gyermekvédelmi szakma, sem a nagy nyilvánosság nem szűrhetette ki egyértelműen, hogy pontosan melyik intézményről szólhatott a sérelmezett cikk. A média ekkorra már a gyermekotthonokban tapasztalható általános helyzetről és problémákról, és a cselekvési szükségszerűségről cikkezett, a figyelem középpontjában maga a kérdéskör állt, nem az egyes érintett intézmények.

Vitatta, hogy az átlagolvasó a megjelent cikkekből összességében is a felperest tudta volna azonosítani. A PK 13. számú állásfoglalás egyértelmű követelményként határozza meg azt, hogy az érintettnek a sérelmezett írásból kell beazonosíthatóvá válnia. Vitatták, hogy a felperes által hivatkozott eseti döntések alkalmazhatók lennének, figyelemmel a tárgybeli eltérésekre.

Alperesek álláspontja szerint amennyiben a sajtóközlemények ilyen módon nem adhatnának hírt közéleti aktuális témákról, akkor a sajtó alkotmányos szabadsága, az olvasók információhoz való hozzáférése joga is veszélybe kerülne.

Kiemelték, hogy a cikk megfogalmazása és tartalma megfelelően elvonatkoztatott és konkrétummentes volt ahhoz, hogy az kizárólag a sajtó tájékoztatási kötelezettségének és az információhoz való hozzáférés alapjogának megtörténtét szolgálja.

A kommentek értékelésével kapcsolatosan arra hivatkoztak, hogy a sajtójog általánosan bevett szabályai szerint az egy cikkre irányuló helyreigazítási kérelmet nem lehet arra alapítani, hogy a témában megjelent összes cikket összességében, együttesen vizsgálva beazonosításra kerülhetett felperes. Az interneten elérhető cikkek, valamint olvasói kommentek - legfőképpen a ...hu oldalon fellelhető cikk olvasói kommentjei - nem feltétlenül állnak rendelkezésre az átlagolvasó számára, olyan módon, hogy abból konkrét következtetéseket vonhatnak, különös tekintettel arra, hogy a perbeli cikk általános megfogalmazásából kiindulva célzott keresés nem lehetséges, és a médiaérdeklődés okán a témában számtalan cikk született már ekkorra, illetve később is.

Az I. rendű alperes ténylegesen nem jelentette meg felperes nevét, és az alperesek nem tehetők felelőssé más sajtótermékekben megjelent tartalmak, illetve más sajtótermékhez fűzött olvasói hozzászólások miatt.

A fellebbezés megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett, indokait nem

ismétli meg.

A fellebbezésben és az ellenkérelemben foglaltakra tekintettel azt emeli ki, az vitathatatlan, hogy helyreigazítási igényel csak az léphet fel, akinek személye az érintett cikkből felismerhető. A perbeli esetben az alperes mindössze egy tömör híradást tett közzé egy a közvéleményt foglalkoztató témában egy másik sajtótermékben megjelentekről. Sem a perbeli, sem az abból elérhető másik cikk nem tartalmaz olyan konkrétumokat, amelyek alapján a felperes felismerhető lenne. Maga a kattintást lehetővé tevő szövegrész sem utal a felperes személyére.

Nem osztotta a másodfokú bíróság azt a felperesi álláspontot, hogy a mai technikai lehetőségek miatt különböző sajtótermékek tartalmait összességében kell vizsgálni, az azokból nyerhető információkat együttesen kellene értékelni.

A sajtó-helyreigazítási jog jogszabályi megfogalmazása, az Smtv. 12. § (1) bekezdése, az eljárással érintett médiatartalom vizsgálatát teszi szükségessé.

A sajtó-helyreigazítási eljárás, az annak eredményeképpen születő, a felperesre nézve pozitív döntés a személyiségi jogok védelme esetében alkalmazható legenyhébb szankció ugyan, azonban az Alaptörvény IX. cikkében alapjogként rögzített sajtószabadságra nézve erőteljes korlátozás. Éppen ezért kifejezetten szűkítően kell a helyreigazítási szabályokat alkalmazni, azaz ezen eljárás során kizárólag az alperes által közzétett cikk vizsgálható, felelőssége más sajtótermékekből nyerhető információkra nem terjeszthető ki. A perbeli írásból pedig az érintett intézményről csak az állapítható meg, hogy Magyarországon található. Ez a körülmény nem eredményezi ugyanakkor azt, hogy valamennyi hazai intézmény jogosított lenne helyreigazítást kérni.

A Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalása ugyanis valóban lehetővé teszi, hogy amennyiben a sajtóközlemény név szerint vagy név nélkül határozatlan, burkolt utalásaival, bizonytalan megjelölésével többeket is sért, az érintett személyek közül bárki helyreigazítást kérhessen, de csak azon tényállítások, tényközlések tekintetében, amelyek az igényt érvényesítő fél személyére vonatkoznak. Ennek megállapításához azonban elengedhetetlen az olyan konkrétum, ami alapján a felperes egyediesítetten a többi feltehető érintettől eltérő sajátossága alapján beazonosítható legyen. Ilyen körülményre - a kommenteken kívül - a felperes nem hivatkozott. Ezek a kommentek azonban nem a perbeli írással összefüggésben keletkeztek.

Bár a felperes nem hivatkozott rá, de a ...hu írása tartalmazott fényképeket is, azok azonban hangsúlyosan illusztrációként jelentek meg, azok sem voltak a felperes személyéhez köthetőek.

Ugyancsak a felperes érintettségének hiánya állapítható meg abból is, hogy a helyreigazító közlemény szövege is csak az általánosság szintjén marad, nem nevezi néven a felperest, semmilyen azonosító adatot nem tartalmaz csupán intézményként, illetve gyermekotthonként jelöli a közléssel érintett jogi személyt. Egy ilyen jellegű helyreigazító közleményből az olvasó a felperesre vonatkozóan semmilyen valós információt nem nyer, ezért az a jogintézmény céljának betöltésére nem alkalmas.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését nem találta megalapozottnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte, hogy fizesse meg a II. rendű alperes részére az ügyvédi munkadíjból álló perköltséget, melynek mértékét a bíróság a

32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről, figyelemmel a felperes illetékmentességére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján határozott.

Budapest, 2017. június 14.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s. k.
előadó bíró

dr. Molnár Ágnes s. k.
bíró

A végzés 2017. július 20. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2017. augusztus 31.

Dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző ügyvéd: dr. Őszy Tamás) által képviselt felperes neve Szakszolgálat (felperes címe.) felperesnek - a dr. Jurida Petra Natália ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I.rendű alperes neve Szerkesztősége (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve Kft. (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtóhelyreigazítás miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. november 28. napján kelt 65.P.24.862/2016/8. számú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezései folytán meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t

A másodfokú bíróság a 32.Pf.20.487/2017/3-II. számú ítélet rendelkező részének 2. bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Ez ellen a végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblánál, de a Kúriához címzetten kell 4 példányban benyújtani.

Indokolás

A Fővárosi Ítéltábla hivatalból észlelte, hogy az ítélet rendelkező részében a másodfokú perköltségre jogosított fél megjelölésénél elírás történt. Az indokolásban is részletezettek alapján ugyanis a felperes a perköltséget a II. rendű alperes részére köteles megfizetni, a rendelkező rész azonban nem tartalmazza, hogy a két alperes közül kinek a részére köteles a felperes teljesíteni.

A Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a bíróság névcseré, hibás névírás szám-, vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását bármikor hivatalból is elrendelheti, ezért a bíróság a rendelkező rész szerint határozott.

A fellebbezésre vonatkozó rendelkezés a Pp. 233/A. § és a Pp 224. § (4) bekezdésen alapul.

Budapest, 2017. július 3.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s. k.
előadó bíró

dr. Molnár Ágnes s. k.
bíró